

Wpisany przez Алесь Бяленік
22.12.2011 01:00

Ks. bp Aleksander Kaszkiewicz podczas uroczystej Mszy św. udzielił święceń diakonatu klerykom: Pawłowi Aleskiewiczowi, Witalemu Bielenikowi, Janowi Romanowskiemu, Waleremu Spiridonowi i Henrykowi Jabłońskiemu.

Do święceń diakonatu klerycy przygotowywali się poprzez rekolekcje, które wygłosił ks. Jan Sareło, ojciec duchowny WSD. Święcenia diakonatu są przedostatnim krokiem na drodze do święceń kapłańskich.

Na uroczystą Mszę św. przybyło wielu gości: kapłani, siostry z różnych zgromadzeń zakonnych, klerycy WSD, krewni kandydatów na diakonów oraz liczni wierni. †

„Drodzy kandydaci, każdego z Was powołał Chrystus – do przyszłych diakonów zwrócił się podczas homilii ks. bp Aleksander Kaszkiewicz. – Pozwólcie Mu, i On obdarzy Was bardzo pięknym a jednocześnie trudnym i wymagającym poświęcenia się powołaniem, jakim jest kapłaństwo. Za chwilę przyjmiecie pierwszy stopień sakramentu święceń. Odpowiadając Panu swoje „Fiat”, świadomie i dobrowolnie oddając się służbie Jemu, będziecie wykonywać ważne zadanie, które powierza Wam Kościół [...] Niechaj ideałem i wzorcem pełnienia posługi diakonatu będzie dla Was obraz diakona pierwszych wspólnot, który spotykamy w Nowym Testamencie. Diakoniat został ustanowiony przez apostołów, aby w jerozolimskiej wspólnocie nikomu nie zabrakło pomocy. Uczniowie Chrystusa doskonale wiedzieli, że ich powołanie polega na głoszeniu Ewangelii i trosce o człowieka, dokładnie tak, jak to czynił ich Nauczyciel Jezus Chrystus. Kiedy się okazało, że potrzeby są ponad ich możliwości, powołali diakonat, aby diakoni troszczyli się o najbardziej potrzebujących. Dlatego można powiedzieć, że diakonat

Wpisany przez Алесь Бяленік
22.12.2011 01:00

ściśle się wiąże ze świadectwem miłosierdzia, ofiarną służbą człowiekowi w potrzebie. Diakoni szybko zrozumieli, że ludzie potrzebują nie tylko chleba, zaspokajającego głód fizyczny, ale też słowa Bożego, aby zaspokoić głód duchowy. Dlatego diakoni pomagali apostołom nie tylko dzielić chleb, ale też służyli pomocą w głoszeniu Dobrej Nowiny. [...] Można powiedzieć, że w centrum posługi tak apostołów i diakonów, jak i całego Kościoła, zawsze jest człowiek, który czeka na współczujące serce, szuka pomocy, a niekiedy po prostu chce usłyszeć kilka słów pocieszenia”.

Najważniejszym momentem święceń jest znak nałożenia rąk na kandydatów. Ks. bp Aleksander w ciszy włożył ręce na głowę każdego kandydata, a potem w modlitwie święceń prosił o zesłanie Ducha Świętego na nowych diakonów. Następnie kapłani pomogli nowo wyświęconym diakonom włożyć stuły i dalmatyki – zewnętrzny znak służby diakońskiej, którą od tego momentu będą pełnić w Liturgii.

Na zakończenie Mszy św. nowo wyświęceni diakoni po raz pierwszy w swoim życiu udzielali wiernym Komunii św.

Przed błogosławieństwem, którego udzielił ksiądz biskup wszystkim obecnym, nowi diakoni złożyli serdeczne podziękowania wszystkim, kto pomaga i wspiera ich na drodze do kapłaństwa.

Po Mszy św. krewni i przyjaciele składali nowo wyświęconym diakonom serdeczne życzenia, kwiaty i prezenty z okazji bardzo ważnej w ich życiu uroczystości.

Święcenia diakonatu są jednym z uroczystych wydarzeń w szeregu świąt i uroczystości z okazji 20-lecia istnienia Diecezji Grodzieńskiej.